

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa, dnia 24 listopada 2016 r.

RM-10-145-16

Pan Marek KUCHCIŃSKI
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2016 r. poz. 713, 904, 960 i 1250) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Służba Więzienna, w zakresie określonym przez Ministra Sprawiedliwości, zapewnia porządek i bezpieczeństwo w urzędzie obsługującym Ministra Sprawiedliwości oraz w Prokuraturze Krajowej.”;

2) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. W zakresie wykonywania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 2b, przez jednostkę organizacyjną, o której mowa w przepisach niniejszego rozdziału oraz wydanych na ich podstawie przepisach wykonawczych, rozumie się także urząd obsługujący Ministra Sprawiedliwości oraz Prokuraturę Krajową.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628 i 1165, z 2014 r. poz. 24 i 1199 oraz z 2016 r. poz. 904) w art. 35 w ust. 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) funkcjonariusz Służby Więziennej – wyłącznie w przypadku usiłowania bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie lub zdrowie uprawnionego lub innej osoby, usiłowania ucieczki przez osobę pozbawioną wolności, a także w pościgu za nią lub osobą, która dokonała bezpośredniego, bezprawnego zamachu na obiekty zakładu karnego, aresztu śledczego lub innej jednostki organizacyjnej, w której Służba Więzienna zapewnia porządek i bezpieczeństwo.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177 i 1579) w art. 40 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Prokurator kierujący jednostką organizacyjną prokuratury zarządza stosowanie środków zapewniających bezpieczeństwo podlegających mu jednostek organizacyjnych prokuratury oraz zapobiegających naruszeniu zakazu, o którym mowa

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej oraz ustawę z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.

w § 1. W takim przypadku do ochrony tych jednostek oraz osób w nich przebywających stosuje się przepisy ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1432), chyba że ochrona ta jest realizowana na podstawie art. 2 ust. 2b ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2016 r. poz. 713, 904, 960, 1250 i ...).”.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Rozwiązania zawarte w projektowanej ustawie przewidują powierzenie Służbie Więziennej zadań związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i porządku w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz Prokuraturze Krajowej. Szczególny charakter zadań wykonywanych przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego może wiązać się z występowaniem zagrożeń dla bezpieczeństwa urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości, pełniącego jednocześnie funkcję Prokuratora Generalnego, a także dla bezpieczeństwa Prokuratury Krajowej, zapewniającej obsługę Prokuratora Generalnego, wobec których to zagrożeń może okazać się niewystarczające zapewnienie adekwatnego poziomu ochrony przez podmioty wykonujące zadania na podstawie ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1432). Zasadne jest zatem uzupełnienie porządku prawnego o przepisy przewidujące powierzenie zadań z tego zakresu Służbie Więziennej, będącej formacją dysponującą zarówno wiedzą i doświadczeniem z zakresu zapewnienia ochrony zakładów karnych i aresztów śledczych przed działaniami świata przestępczego, w tym zorganizowanych grup przestępczych, jak i odpowiednio przeszkolonymi funkcjonariuszami. O zakresie realizacji powierzanych zadań będzie decydował Minister Sprawiedliwości jako zwierzchnik Służby Więziennej, przy uwzględnieniu okoliczności, że zarówno urząd obsługujący Ministra Sprawiedliwości, jak i Prokuratura Krajowa są usytuowane w kilku lokalizacjach, przy czym nie każda z nich, z racji realizowanych zadań, wymagać będzie zapewniania porządku i bezpieczeństwa przez funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Przy wykonywaniu zadań określonych w projektowanym przepisie art. 2 ust. 2b ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2016 r. poz. 713, z późn. zm.) Służba Więzienna korzystać będzie z przyznanych jej ustawowo uprawnień, w tym uprawnień określonych w rozdziale 3 wyżej wymienionej ustawy. Ponieważ przepisy tego rozdziału posługują się przy określaniu niektórych uprawnień pojęciem „jednostki organizacyjnej”, którego znaczenie – stosownie do art. 8 ust. 1 ustawy – ogranicza się wyłącznie do jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, niezbędne stało się uzupełnienie tego rozdziału o projektowany przepis art. 23a, wskazujący, że w zakresie wykonywania zadań określonych w art. 2 ust. 2b przez jednostkę organizacyjną w rozumieniu tych przepisów należy rozumieć także urząd obsługujący Ministra Sprawiedliwości i Prokuraturę Krajową.

Podobnie, w celu zachowania spójności systemowej i zapewnienia możliwości zastosowania przepisów regulujących zasady podejmowania przez funkcjonariuszy czynności

służbowych we wszystkich przypadkach wynikających z poszerzanej projektowaną ustawą zakresu zadań Służby Więziennej, niezbędne stało się zaproponowanie nowelizacji przepisu art. 35 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628, z późn. zm.), określającego przypadki, w których funkcjonariusz Służby Więziennej jest uprawniony do podjęcia decyzji o użyciu lub wykorzystaniu środków przymusu bezpośredniego. W proponowanym nowym brzmieniu tego przepisu obok już w nim przewidzianego uprawnienia do podjęcia decyzji o użyciu lub wykorzystaniu środków przymusu bezpośredniego w przypadku usiłowania bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie lub zdrowie uprawnionego lub innej osoby, usiłowania ucieczki przez osobę pozbawioną wolności, a także w pościgu za osobą pozbawioną wolności oraz w pościgu za osobą, która dokonała bezpośredniego, bezprawnego zamachu na obiekty zakładu karnego lub aresztu śledczego, należało uzupełnić ten przepis w odniesieniu do przypadku pościgu za osobą, która dokonała bezpośredniego, bezprawnego zamachu na obiekty innej jednostki organizacyjnej, w której Służba Więzienna zapewnia porządek i bezpieczeństwo. W pozostałym zakresie do przypadków związanych z koniecznością użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego znajdzie zastosowanie niewymagający nowelizacji przepis art. 35 ust. 2 pkt 9 wyżej wymienionej ustawy, zgodnie z którym decyzję w tym zakresie w przypadku wykonywania czynności służbowych poza jednostką organizacyjną Służby Więziennej przez kilku funkcjonariuszy podejmuje funkcjonariusz wyznaczony jako dowodzący.

Zmiana art. 40 § 2 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177 i 1579) stanowi konsekwencję zmian wprowadzanych do ustawy o Służbie Więziennej i ma na celu zapewnienie systemowej spójności tej regulacji przewidującej obecnie, iż zapewnianie bezpieczeństwa w jednostkach organizacyjnych prokuratury realizują podmioty wykonujące zadania na podstawie ustawy o ochronie osób i mienia, z wprowadzonymi przepisami umożliwiającymi wykonywanie tych zadań, w odniesieniu do Prokuratury Krajowej, przez Służbę Więzienną.

Powierzenie Służbie Więziennej zadań związanych z zapewnieniem porządku i bezpieczeństwa w jednostce organizacyjnej prokuratury – Prokuraturze Krajowej, w lokalizacji mieszczącej się w Warszawie, przy ul. Rakowieckiej 26/30, zostanie sfinansowane ze środków, które obecnie Prokuratura Krajowa wydaje na ochronę swoich obiektów w ramach zakupu usług ochrony osób i mienia (ok. 450 tys. zł).

Wdrożenie projektowanych rozwiązań nastąpi wyłącznie z wykorzystaniem środków w ramach przyznanych limitów wydatkowych.

Przewidywana data wejścia w życie ustawy – z dniem następującym po dniu ogłoszenia – podyktowana jest faktem, iż realizowana w chwili obecnej, przez podmioty działające na podstawie ustawy o ochronie osób i mienia, ochrona budynków Prokuratury Krajowej zakończy się, w związku z wygaśnięciem umowy, w dniu 31 grudnia 2016 r. Powyższe uzasadnia zaś pilne wejście w życie projektowanej ustawy, co umożliwi zapewnienie bezpieczeństwa Ministrowi Sprawiedliwości – Prokuratorowi Generalnemu oraz Prokuraturze Krajowej, od dnia 1 stycznia 2017 r., przez funkcjonariuszy Służby Więziennej, bez konieczności zawierania kolejnej umowy dotyczącej ochrony. Za skróconym okresem *vacatio legis* przemawia zatem istotny interes publiczny, przy czym uwzględniając adresatów projektowanych norm – zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji w trybie przewidzianym w tym rozporządzeniu.

Projekt nie podlega zaopiniowaniu przez właściwe instytucje i organy Unii Europejskiej, w tym przez Europejski Bank Centralny.

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zaś w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości został zamieszczony odnośnik kierujący do odpowiedniej strony w BIP RCL.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie art. 7 wyżej wymienionej ustawy.

Wnioskodawca projektu nie był zobowiązany do uzyskania stanowiska koordynatora OSR do przygotowanego dokumentu OSR w trybie określonym w § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

W toku uzgodnień międzyresortowych i opiniowania uwagi do projektu zgłosili: Prezes RCL, Minister – Członek Rady Ministrów Pan Henryk Kowalczyk oraz Prokuratura Krajowa. NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa zwrócił się natomiast z pytaniem, czy zostaną przydzielone nowe etaty Służbie Więziennej w związku z realizacją nowych zadań.

Wątpliwości Prezes RCL dotyczące potrzeby zmiany nomenklatury zadań Służby Więziennej powierzanych projektowaną ustawą przez ich dostosowanie do wynikającej z ustawy o ochronie osób i mienia, potrzeby wprowadzenia odrębnej normy kompetencyjnej umożliwiającej Ministrowi Sprawiedliwości powierzanie Służbie Więziennej obowiązków związanych z ochroną Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Prokuratury Krajowej oraz stosownej procedury w zakresie rozpatrywania wniosku Prokuratora Krajowego, a także potrzeby doprecyzowania zakresu uprawnień funkcjonariuszy Służby Więziennej w związku z powierzonymi zadaniami zostały wyjaśnione w piśmie z dnia 26 października 2016 r. Uwzględniono natomiast uwagę dotyczącą doprecyzowania projektowanego art. 40 § 2 ustawy – Prawo o prokuraturze (czyniąc tym samym zadość także uwadze Prokuratury Krajowej) oraz uzupełniono uzasadnienie projektu ustawy o informację w przedmiocie braku konieczności uzyskiwania przez wnioskodawcę projektu stanowiska koordynatora OSR do przygotowanego dokumentu OSR w trybie określonym w § 32 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

Uwagi Ministra – Członka Rady Ministrów Pana Henryka Kowalczyka, dotyczące wątpliwości odnoszących się do obligatoryjności albo fakultatywności korzystania w urzędzie obsługującym Ministra Sprawiedliwości oraz Prokuraturze Krajowej z usług funkcjonariuszy Służby Więziennej w zakresie zapewniania porządku i bezpieczeństwa oraz wpływu regulacji na przedsiębiorców działających w sektorze ochrony osób i mienia, zostały wyjaśnione.

Odnosząc się do wątpliwości NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa, należy wskazać, iż zgodnie z informacjami zawartymi w uzasadnieniu i OSR dodatkowe środki na zadania Służby Więziennej, w kwocie ok. 450 000 zł, będą wynikały z oszczędności poczynionych na zakupie usług ochrony osób i mienia.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Pan Patryk Jaki – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Wojciech Ulitko – Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego, Ulitko@ms.gov.pl, tel. 22 52 12 423</p>	<p>Data sporządzenia 14.11.2016 r.</p> <p>Źródło Inne</p> <p>Nr w wykazie prac RM UD148</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozwiązania zawarte w projektowanej ustawie przewidują powierzenie Służbie Więziennej zadań związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i porządku w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz Prokuraturze Krajowej. Szczególny charakter zadań wykonywanych przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego oraz Prokuraturę może wiązać się z występowaniem zagrożeń dla bezpieczeństwa urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości, pełniącego jednocześnie funkcję Prokuratora Generalnego, a także dla bezpieczeństwa Prokuratury Krajowej, wobec których to zagrożeń może okazać się niewystarczające zapewnienie adekwatnego poziomu ochrony przez podmioty wykonujące zadania na podstawie ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1432).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozwiązania mają na celu uzupełnienie porządku prawnego o przepisy umożliwiające powierzenie zadań związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i porządku w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz Prokuraturze Krajowej Służbie Więziennej, będącej formacją dysponującą zarówno wiedzą i doświadczeniem z zakresu zapewnienia ochrony zakładów karnych i aresztów śledczych przed działaniami świata przestępczego, w tym zorganizowanych grup przestępczych, jak i odpowiednio przeszkolonymi funkcjonariuszami. O zakresie realizacji powierzanych zadań będzie decydował Minister Sprawiedliwości jako zwierzchnik Służby Więziennej, przy uwzględnieniu okoliczności, że zarówno urząd obsługujący Ministra Sprawiedliwości, jak i Prokuratura Krajowa są usytuowane w kilku lokalizacjach, przy czym nie każda z nich, z racji realizowanych zadań, wymagać będzie zapewnienia porządku i bezpieczeństwa przez funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Dodatkowo projekt, w celu zachowania spójności systemowej i zapewnienia możliwości zastosowania przepisów regulujących zasady podejmowania przez funkcjonariuszy czynności służbowych we wszystkich przypadkach wynikających z poszerzonego projektowaną ustawą zakresu zadań Służby Więziennej, przewiduje nowelizację przepisu art. 35 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628, z późn. zm.), określającego przypadki, w których funkcjonariusz Służby Więziennej jest uprawniony do podjęcia decyzji o użyciu lub wykorzystaniu środków przymusu bezpośredniego. W proponowanym nowym brzmieniu tego przepisu obok już w nim przewidzianego uprawnienia do podjęcia decyzji o użyciu lub wykorzystaniu środków przymusu bezpośredniego w przypadku usiłowania bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie lub zdrowie uprawnionego lub innej osoby, usiłowania ucieczki przez osobę pozbawioną wolności, a także w pościgu za osobą pozbawioną wolności oraz w pościgu za osobą, która dokonała bezpośredniego, bezprawnego zamachu na obiekty zakładu karnego lub aresztu śledczego, należało uzupełnić ten przepis w odniesieniu do przypadku pościgu za osobą, która dokonała bezpośredniego, bezprawnego zamachu na obiekty innej jednostki organizacyjnej, w której Służba Więzienna zapewnia porządek i bezpieczeństwo. W pozostałym zakresie do przypadków związanych z koniecznością użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego znajdzie zastosowanie niewymagający nowelizacji przepis art. 35 ust. 2 pkt 9 wyżej wymienionej ustawy, zgodnie z którym decyzję w tym zakresie w przypadku wykonywania czynności służbowych poza jednostką organizacyjną Służby Więziennej przez kilku funkcjonariuszy podejmuje funkcjonariusz wyznaczony jako dowodzący.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ze względu na szczegółowość projektowanych rozwiązań, odstąpiono od porównań międzynarodowych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny; Ministerstwo Sprawiedliwości			Możliwość zapewnienia porządku i bezpieczeństwa przez funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Prokuratura Krajowa			Możliwość zapewnienia porządku i bezpieczeństwa przez funkcjonariuszy Służby Więziennej.
Służba Więzienna			Możliwość skierowania funkcjonariuszy do wykonywania zadań w Ministerstwie Sprawiedliwości i Prokuraturze Krajowej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Ministerstwa Sprawiedliwości stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											Łącznie (0–10)	
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	<p>W odniesieniu do zapewnienia bezpieczeństwa urzędu zapewniającego obsługę Ministra Sprawiedliwości projektowane rozwiązania nie generują dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.</p> <p>W przypadku skorzystania z możliwości powierzenia Służbie Więziennej zadań związanych z zapewnieniem porządku i bezpieczeństwa w Prokuraturze Krajowej, roczny koszt tego przedsięwzięcia winien wynieść ok. 450 tys. zł, co odpowiada wysokości środków, które obecnie Prokuratura Krajowa wydaje na ochronę obiektów w ramach zakupu usług ochrony osób i mienia.</p> <p><u>Wdrożenie projektowanych rozwiązań nastąpi wyłącznie z wykorzystaniem środków w ramach przyznaných limitów wydatkowych i nie spowoduje zwiększenia limitu wynagrodzeń oraz wzrostu zatrudnienia funkcjonariuszy Służby Więziennej.</u></p>
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	-

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki											
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2016 r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												

	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegółowo w odwrotnej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz: Nie dotyczy.								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowana regulacja nie oddziałuje na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu		Brak wpływu na pozostałe obszary.						
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego								
Przewiduje się wejście w życie projektu ustawy z dniem następującym po dniu ogłoszenia.								
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?								
Nie przewiduje się przeprowadzania odrębnej ewaluacji projektu.								
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)								
Brak.								